

תפ"ח 39446/06/17 - מדינת ישראל נגד יונס אלבחירי, סאגר אלבחירי, מחמד אלבחירי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 39446-06-17 מדינת ישראל נ' פלוני ואח'

לפני: כבוד סגן הנשיאה, השופט נתן זלוצ'ובר - אב"ד
כבוד השופט שלמה פרידלנדר
כבוד השופטת דינה כהן

המאשימה: מדינת ישראל ע"י עו"ד עינת בלנרו מפמ"ד
נגד

הנאשמים: 1. יונס אלבחירי ע"י ב"כ עו"ד יוסי לין ו/או עו"ד רמי שלבי
2. סאגר אלבחירי ע"י ב"כ עו"ד רפי ליטן
3. מחמד אלבחירי ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש ועו"ד נועה
איצקוביץ

החלטה

1. באי-כוח הנאשם 1 הגישו בקשה לאפשר לשני הסנגורים של נאשם 1, דהיינו עו"ד יוסי לין וגם עו"ד רמי שלבי, לחקור את עדי התביעה על ידי שני הסנגורים, וזאת בניגוד לקביעתנו שכל עד יחקר על ידי סנגור אחד מטעמו של כל נאשם.

לטענת באי-כוח נאשם 1, לבית המשפט אין סמכות להגביל את ההגנה באופן שרק סנגור אחד יוכל לחקור עד תביעה מסוים וכי לנאשם זכות בסיסית כי שני הסנגורים שלו יחקרו את אותו עד תביעה.

עוד הם טענו, כי בית-המשפט חייב לאפשר לסנגורים לחלוק ביניהם את חקירתו של עד תביעה, אם הם חפצים בכך, ומדובר בזכות יסוד של נאשם בהליך פלילי, להליך הוגן.

יתר הסנגורים הסכימו לבקשה.

2. התובעת הגיבה: "...המאשימה תבקש מבית המשפט לעשות כטוב בעיניו ולפי סמכותו, והכל על מנת שהמשפט יישמע בקצב ראוי ושהעדים לא יישאלו שאלות שחוזרות על עצמן. לו תישמע דעתה של המאשימה, הרי שיש היגיון רב ויעילות רבה בכך שכל עד יחקר על ידי סנגור אחד
עמוד 1

ובעיקר בשים לב לכך שעד עתה נחקרו בבית המשפט שישה עדים בלבד והחקירות שנחקרים על ידי ב"כ נאשם 1 הינן ארוכות ואורכות ימי הוכחות שלמים לכל עד."

3. התיק הוא תיק רצח מורכב ובו שלושה נאשמים וסנגורים, כפי שפורט בכותרת.

התקיימו עד עתה 9 ישיבות של שמיעת ראיות, כדלקמן:

א. השוטר דיוויד סנדרוביץ נחקר 3 ישיבות רצופות, ארוכות: 20.03.18, 11.04.18, 15.04.18, ובית המשפט נאלץ, על מנת שסוף סוף ניתן יהיה לסיים את חקירתו של עד זה, גם לקצוב זמנים לחקירה של כל סנגור (ביום 15.04.18 נאלצנו, בשל התמשכות החקירה, לדחות למועד אחר את עדותו של עד שהמתין זמן רב מחוץ לאולם).

ב. רס"ב ליאור וקנין העיד במשך שתי ישיבות רצופות: ב-24.04.18 וב-26.06.18.

ג. בישיבה מיום 12.07.18 העיד עד תביעה 3, רס"ר אברהם מנדל, וכן נצ"מ שלומי בן-שושן.

ד. נצ"מ שלומי בן-שושן העיד בסה"כ במשך 3 ישיבות ובנוסף לישיבה מיום 12.07.18, העיד גם ביום 17.07.18 וביום 19.07.18.

ה. בישיבה ביום 12.11.18 העיד רס"ר יוסף אבו-נאדי - עד תביעה 5.

ו. בישיבה מיום 20.11.18 העידו עדי תביעה 6, 7 ו-8.

4. הפרוטוקול רצוף החלטות בדבר התנהלות באי-כוח הצדדים, ובעיקר חלק מהסנגורים. חלק ניכר מהדיון מתנהל בצעקות והדבר אף משתקף בהקלטה ובתמלילים, שם רושם המתמלל שיש צעקות ואינו מתמלל את התוכן של הדברים שנאמרים. ראה למשל, עמ' 77 ו-127 לפרוטוקול הדיון מיום 11.04.18.

לא רק שיש גם הרמות קול על עדים בעת חקירתם, אלא שגם בית-המשפט נאלץ שוב ושוב להתמודד עם הערות תוך כדי הכתבת החלטות או תוך כדי כך שבית המשפט מדבר, כאשר הסנגור גובר על בית המשפט בקולו הרועם.

רק לשם הדגמה, ראה עמ' 67 לפרוטוקול מיום 24.04.18, משורה 6: "בנוסף על האמור ואולי אף חשוב יותר, לא יתכן שאנו נתנהל באולם כאילו אנו מצויים בגן ילדים. בכל שאלה שניה אנו נדרשים להכריע מי מבאי כוח הצדדים מתנהג פחות טוב מהצד השני. עו"ד שלבי מרים את קולו שוב ושוב ואנו מעירים על כך ומעירים על כך ומעירים על כך והוא ממשיך בשלו. כפי שהעיר חברי, על עו"ד שלבי להפסיק את הטון הנזפני ולהפסיק להרים את קולו. עליו להיות ענייני ולשאול שאלות בטון שלא מאיים".

5. בנוסף לחקירת כל עד על ידי ב"כ נאשם 1, כל עד נחקר גם על ידי הסנגורים מטעם הנאשמים האחרים ומטבע הדברים, ישנן שאלות החוזרות על עצמן גם כאן.

6. בחקירות רבות, ארוכות ומתישות בתיק הזה, עדים מתבקשים לאשר את מה שכתוב במסמכים שבכל מקרה מוגשים לבית-המשפט, עדים נשאלים שאלות שנועדו לסיכומים ולא לחקירה נגדית, עדים נחקרים בנוגע לדעתם על חומרי חקירה בנושאים שמסורים להחלטת בית-המשפט והבהרנו כבר פעמים רבות, כי בית המשפט שומע עדויות על עובדות ובד"כ, אינו נזקק לחוות דעתו של העד בדבר מהימנות ראיה או משקלה.

7. בנסיבות שתוארו, אנו סבורים שכלל, אין להתיר חקירה של כל עד ליותר מסנגור אחד מטעם כל נאשם.

משך החקירה מושפע ממספר הסנגורים שחוקרים ולא יתכן שבמקרה בו למשל לנאשם יש יכולת כלכלית לשכור שירותים של חמישה עורכי-דין, כולם גם יחקרו את אותו עד.

ההצעה שבית המשפט יפסול שאלה שחוזרת על עצמה וכבר נשאלה על ידי הסנגור הראשון של הנאשם, כשהסנגור השני של הנאשם שואל אותה שוב, אינה פרקטית. כאשר מדובר בדיונים כה ארוכים ואותו עד נחקר שלושה ימים על דוכן העדים, קשה לבית המשפט לזכור, מישיבה לישיבה, איזו שאלה נשאלה או איזה 'ניואנס' מאותה שאלה כבר עלה.

8. זכותו של הנאשם להליך הוגן לא נפגעת כלל כאשר רק סנגור אחד מטעמו חוקר את העד, ובמיוחד כך כאשר גם הסנגור השני נוכח באולם ואם הסנגור שחוקר את העד שכח לשאול דבר מה, הסנגור השני (שאינו חוקר) יוכל תמיד להסב את תשומת לבו של הסנגור שחוקר לכך שעליו לשאול את השאלה שלדעת הסנגור השני לא נשאלה.

9. אנו סבורים כי במקרים חריגים, ולא ככלל, ניתן להתיר גם לשני סנגורים לחקור את העד, ומבלי שהדבר יהווה רשימה סגורה, ניתן לומר שכך נתיר, למשל, כאשר כל סנגור מטעם אותו נאשם יחקור על נושא שונה באופן מהותי מהנושא שנחקר על ידי חברו וכאשר מדובר בחקירה מורכבת במיוחד. למשל, כאשר סנגור אחד חוקר עד בנוגע לעבירות על פי חוק העונשין, בעוד הסנגור השני חוקר בנושאים שהם בתחום התמחות מיוחדת, כגון מסים והלבנת הון.

עד עתה, לא זה המקרה שבפנינו והעדים נחקרים שוב ושוב על אותם נושאים בחקירות ארוכות.

10. בהחלטות רבות של כב' בית המשפט העליון נקבע הכלל שאינו טעון עוד הוכחה, לפיו בית המשפט, ולא באי-כוח הצדדים, מפקד על ניהולו היעיל, התקין וההוגן של ההליך. ראה למשל בעניין דומה, בע"פ 4093/08 **מגדל הזוהר לבנין בע"מ נ' מדינת ישראל**, מפי כב' הנשיאה בייניש, שם נקבע: "**ביחס**

לטענת בא כוח המערערת באשר להגבלת משך החקירה וכן ביחס לטענתו באשר לקביעת מועדים לפרשת ההגנה טרם הכרעה בטענת "אין להשיב לאשמה", החלטותיו של בית המשפט בעניינים אלה הינן החלטות דיוניות. הלכה היא כי אופן ניהול המשפט מסור לבית המשפט. בית המשפט רשאי להגביל את משך החקירה, אם מצא צורך בכך."

כאמור, אנו סבורים כי בתיק זה נכון ויעיל לאפשר רק לסנגור אחד מטעם כל נאשם לחקור את אותו עד, ולדעתנו, אין בכך כל פגיעה בזכותו של הנאשם להליך הוגן.

הבקשה נדחית.

יש להודיע לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ט, 02 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.